

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή: Λεωνίδας Ζέρβας, Μιχ. Δέφνερ, Γ. Μ. Δρίκος, Εὐάγ. Μπόμπος, Χρ. Σταυλίδης, Ἀγγ. Δημητρίου Α. Παπαδημητρίου

Λογοδοσία Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. κατὰ τὴν Γ. Συνέλευσιν 10.2.1946

Κύριοι Συνάδελφοι,

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως, μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως, προσέρχεται καὶ πάλιν ἐνώπιον ὑμῶν ἵνα ἐκθέσῃ τὰ πεπραγμένα του.

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν ἡ παροῦσα Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἔδει νὰ ἐλάμβανε χώραν ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτο ἀδύνατος τότε ἡ τήρησις τῶν διατυπώσεων τοῦ κανονισμοῦ σχετικῶς πρὸς τὴν ταχυδρόμεισιν τῶν προσκλήσεων, λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἀνεβλήθη αὕτη διὰ τὴν 3)2)46 ἥτις καὶ ἐματαιώθη ἐλλείπει ἀπαρτίας.

Ἡδὴ συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, δευτέρα ἐν συνεχείᾳ, εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὁσωνδήποτε μελῶν παρόντων.

Αἱ προγραμματικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι εἰς ὑμᾶς γνωσταί, ἐκ τῆς πρὸς ὑμᾶς λογοδοσίας του κατὰ τὴν προηγουμένην Γενικὴν Συνέλευσιν, ἐξ οὗ καὶ παρέλκει ἡ ἐκ νέου ἀπασχόλησις ἡμῶν ἐπὶ αὐτῶν.

Παρὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου, ἀπὸ τῆς τελευταίας Γενικῆς Συνελεύσεως, μέχρι καὶ τῆς σήμερον, τέσσαρες διάφοροι Κυβερνητικοὶ μεταβολαί, ἐπέτειναν ἵνα μὴ εἴπομεν ὅτι ἀπετέλεσαν τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς ἀδυναμίας τῆς προόδου, τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας καὶ παρημπόδισαν ὡς εὐνόητον τὴν ἐπὶ μέρους εὐδωσιν πλείστων ὧσων προσπαθειῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως.

Μεταξὺ τῶν πρώτων, τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως ἀπασχολήθη μὲ τὴν ρύθμισιν τῶν ἀμοιβῶν τῶν Χημικῶν.

Ἡ ἐπιτυχὴς ἀντιμετώπισις αὐτοῦ προσέκρουσε εἰς πλείστας ὅσας δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι προήρχοντο ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω λόγων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἀκολουθηθεῖσα ὑπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν Κυβερνήσεως γραμμὴ σχετικῶς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἐπέφερεν ἀνατροπὴν πάσης παραδεγμένης ἀρχῆς καὶ τάξεως πραγμάτων, ἐν προκειμένῳ. Ὅλως ἀδικοιολογήτως, διὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω μέτρων οἱ συνάδελφοι οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν Βιομηχανίαν ἢ εἰς διαφόρους ἄλλους ὀργανισμοὺς εἶδον ἑαυτοὺς παραγκω-

νιζομένους μισθολογικῶς, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐργατικὸν καὶ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν. Δὲν ἀναφερόμεθα εἰς τὸ δράμα τῶν ἐκ τῶν συναδέλφων Δημοσίων ὑπαλλήλων διότι τοῦτο θὰ ἀποτελεῖ ὕβριν, ὕβριν στρεφομένην κατὰ τοῦ Κράτους ὡς ἀνεχθέντος τὴν τοιαύτην διαρύθμισιν.

Δυστυχῶς παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπάθειας τὸσον ἡμῶν ὅσον καὶ ἐκ μέρους ἄλλων παρεμφερῶν ὀργανώσεων δὲν ἐπετεύχθη ἀκόμη ἡ ἀποκατάστασις δικαιοσύνης ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς ἐργασίας.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὸ δέον νὰ ἰσχύσῃ ὡς ἀξίωμα τὸ ὅτι δημιουργικὴ ἐργασία δὲν εἶναι ἡ χειρονακτικὴ ἐργασία καὶ μόνον, ὡς δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τείνη νὰ καθιερωθῇ ἵνα μὴ εἴπομεν ὅτι καθιερώθη, ἀλλὰ τούναντιον ἡ δημιουργικὴ ἐργασία εἶναι ἀποτελεσματικὴ ἐκδηλώσεων τοῦ συγκερασμοῦ πλείστων ὧσων ἀνωτέρας πνοῆς παραγόντων, ἄνευ τῶν ὁποίων οἱ χειρονακτικῶς ἐργαζόμενοι κατ' οὐδὲν σχεδὸν δύνανται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν πραγματικὴν βελτίωσιν τῆς διαβιώσεως τοῦ συνόλου. Ἡ ἐργασία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμᾶται μόνον ἀναλόγως τῶν ἀντιλήψεων ἐκείνων οἵτινες ἔχουσιν ὅλως περιέργως ἀρχὰς καὶ μετέρχονται ἐν πολλοῖς ἀντικεινωτικοῦ περιεχομένου μέσα διὰ τὴν ἐπιτεῦξιν ἢ μᾶλλον ἐπιβολὴν τῶν καθ' ἑαυτοὺς δικαιωμάτων τῶν χωρὶς καὶ νὰ ἀπασχολοῦνται μὲ τὰς ἑναντι τοῦ συνόλου ὑποχρεώσεις τῶν.

Ἡμεῖς ἐπιδιώξαμεν τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης διὰ τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου ὁδοῦ καὶ πρὸς τοῦτο θεωροῦμεν ὑποχρεώσιν μας νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν τὰ ἐκάστοτε ὑποβληθέντα ὑπομνήματα μέχρι καὶ τῆς σήμερον, ἅτινα καὶ ὑπεστήριχθησαν δι' ἐπανειλημμένων αὐτοπροσώπων παρουσιάσεων, ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 141)17.6.45, 156)3.7.45 καὶ 16)19.1.46.

Κατὰ τὰς ἐκάστοτε γενομένας παρουσιάσεις, οἱ κατὰ καιροὺς Ὑπουργοὶ στερεοτύπως ἐζήτουν πίστωσιν χρόνου διὰ νὰ μελετήσουν τὸ δυνατόν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν αἰτημάτων μας, προτάσσοντες πάντοτε τὴν δυσκολίαν ἐκ τῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἐκ τούτου ἀνάγκης ἐφαρμογῆς εὐρυτέρου περιεχομένου μέτρων. Τὸ Δ. Συμβούλιον εὐρεθὲν ἐκ τούτου ἐνώπιον ἀδιεξό-

δου προήλθεν εις ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν μετὰ τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος, ἐπειδὴ εἶναι πεπεισμένον ὅτι ἡ καθιερωθεῖσα ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον κατάστασις ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ τείνει νὰ ἀποσυνθέσῃ ταύτην, ἐφ' ὅσον τοὺς ἡγέτας ἐπισιτήμονας ἐν αὐτῇ, φέρει εἰς κατωτέραν μοῖραν τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῶν ἐργαζομένων ἐργατοτεχνιτῶν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσῃ ἤδη ὅτι ὁ Σύνδεσμος τῶν Βιομηχάνων υιοθέτησε τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐνώσεως ἡμῶν, ἀναγνωρίζων τὸ δικαίον τῶν αἰτημάτων μας, ἅτινα ἀπὸ γενικωτέρας πλευρᾶς θὰ διευκολύνωσι τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πρεπούσης τάξεως πραγμάτων ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς ἐργασίας. Πρὸ μικροῦ κατόπιν συνιόντων αὐτοῦ ἐνεργειῶν ἐγένετο δεκτὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Ἀ. Κώνστα καὶ Ἀγγ. Δημητρίου ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν. Ἐζητήθη ἐν ὧσιν τῆς ἐπικειμένης νέας ρυθμίσεως τῶν μισθῶν ἡ ἀποκατάστασις τοῦ δικαίου προκειμένου περὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν Χημικῶν καὶ γενικώτερον τῶν τεχνικῶν ἐπιστημόνων καὶ ὑπεβλήθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 16)19-1-46 ἔγγραφον τῆς Ἐνώσεως. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ὁ κ. Ὑπουργὸς παρέδεχθη τὸ δικαίον τῶν ἀπόψεών μας καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εἰσληγθῇ καὶ θὰ ρυθμίσῃ τὸ δικαίον αἴτημα. Ἐν συνεχείᾳ τὸ Δ. Συμβούλιον ἐζήτησε καὶ ἐξεπροσωπήθη κατὰ τὴν μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνελθοῦσαν σχετικὴν σύσκεψιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐργασίας ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συναδέλφου κ. Γ. Ἀθανασοπούλου. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην γενομένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν χημικῶν ὁ κ. Γ. Ἀθανασόπουλος ἐπανήλθε ἐν συντομίᾳ ἐπὶ τῶν αἰτημάτων ἐφ' ὅσον ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι γνωρίζει καὶ ἀποδέχεται τὰς καὶ ἐγγράφως ὑποστηρικθείσας ἀπόψεις. Ἡδὴ δὲ εὐρίσκομεθα ἐν ἀναμονῇ τῆς διατυπώσεως τῶν ἀποφάσεων.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς τοπικῶν παραρτημάτων τῆς ἡμετέρας ἐνώσεως τῶν εἰς τὰ διάφορα δευτερεύοντα κέντρα ὑπαρχόντων τοπικῶν συλλόγων, ἐφ' ὅσον συγκεντρώνουν ὠρισμένον ἀριθμὸν συναδέλφων. Πρὸς τοῦτο μάλιστα συνεκροτήθησαν ἐπανειλημμέναι συσκέψεις μελῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀξιολύτου κ. Προέδρου τῶν συναδέλφων Μακεδονίας — Θράκης. Ἐξεπονήθη βας κὸν σχέδιον, ἡ πραγμάτωσις τοῦ ὁποίου προσκόπτει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 68 ἄρθρον τοῦ ὁργανισμοῦ, ὅπερ προκειμένου περὶ μεταβολῶν αὐτοῦ προβλέπει ὡς ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τῶν 4)5 τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ περιχώροις συναδέλφων κατὰ τὴν πρὸς τροποποίησιν τοῦ ὁργανισμοῦ συγκληθησομένην Γενικὴν Συνέλευσιν. Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τοῦτο εἶναι πρακτικῶς ἀνέφι-

κτον καὶ ἐκ τούτου τὸ Δ. Συμβούλιον μελετᾷ τὴν ἐπὶ ἄλλης βάσεως ρύθμισιν τοῦ ζητήματος.

Τὸ Δ. Συμβούλιον γνωρίζει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Βιβλιοθήκης λόγῳ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν κυρίως καὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ Προέδρου αὐτῆς συναδέλφου κ. Ἰωάννου Καρρά δὲν ἐπέτυχεν τὸν πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης διὰ νέων τόμων βιβλίων. Ἡδὴ ὁμως εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ γνωρίσῃ ὅτι ἐπετεύχθη ἡ διάθεσις 800.000 δρχ. ἐκ τῶν πόρων τῆς Ἐνώσεως ὑπὲρ αὐτῆς καὶ οὕτω ἡ Ἐπιτροπὴ βιβλιοθήκης προβαίνει ἤδη εἰς ἀγορὰν βιβλίων.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως ἀπασχόλησεν ἡ διατήρησις τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Χημικῶν καθ' ὅσον ἐκ πληροφοριῶν ἃς ἔσχομεν ἡλεγμένης προελεύσεως, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἐπέδωκε τὴν κατάργησιν μεταξὺ ἄλλων παρεμφερῶν ὁργανισμῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου Ταμείου.

Πρόεβημεν εἰς κατάλληλον διάβημα παρὰ τῷ Ὑπουργῷ, ἐπιδιώξαμεν δὲ ὅπως καὶ διὰ κοινοῦ διαβήματος μετὰ τοῦ Προεδρείου τοῦ Ταμείου ὑποστηρίξομεν τὴν ἀνάγκην διατηρήσεως τούτου. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν λόγω ταμείου, κ. Μοδινός, μᾶς ἀνεκοίνωσεν ἀνάλογα διαβήματα εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν ἤδη προβῇ καὶ ἀιεφασίσθη ὅπως ἐὰν αἱ πληροφορίες ἃς θὰ συνεκέντρου ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἦσαν εὐνοϊκαὶ προβῶμεν εἰς τὸ ἀπὸ κοινοῦ διάβημα. Εὐτυχῶς ἐτύχομεν τῆς διαβεβαιώσεως ὅτι ὁ κίνδυνος διὰ τότε τοῦλάχιστον παρήλθεν.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἐγένοντο ἐνέργειαι διὰ τὴν ρύθμισιν μεταξὺ ἄλλων καὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀνεῦ ἐξετάσεων ἐγγραφέντων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον φοιτητῶν Χημείας, λαμβανομένου ὑπ' ὧσιν ὅτι, ἐκτὸς ἄλλων λόγων, ἐργαστηριακὴ ἐξάσκησις ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ἦτο ἐφικτή. Ὁ Ὑπουργὸς ἀνεγνώρισε τὸ βάσιμον τῶν ἀπόψεων τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως πλὴν ὁμως ἐζήτησεν ὅπως αἱ ὑποδείξεις γίνωσιν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς γενικωτέρας διαρρυθμίσεως τοῦ ἐν λόγω ζητήματος. Ἐκ τούτου τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπέδωκεν τὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐκ τῶν συναδέλφων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν γνώμων ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Δυστυχῶς ἐμφιλοχωρήσασα Κυβερνητικὴ μεταβολὴ ὑποχρεώνει ἡμᾶς εἰς νέας ἐξ ἀρχῆς ἐνεργείας.

Τὸ κόστος τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ὁ τρόπος διαθέσεως αὐτῶν ἀπασχόλησαν τὸ Δ. Συμβούλιον ὡς ἀπὸ τῆς προηγουμένης Γ. Συνελεύσεως ἀνεφέρθη. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐν συνεχείᾳ τῆς πρὸς τὸ Κράτος παρασχεθείσης ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως συνδρομῆς, μετὰ διεξονυχιστικᾶς συζητήσεως, ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ διατυπωθῶσι αἱ ἐπὶ τῷ προκειμένῳ ἀπόψεις τῆς Ἐνώσεως ἐν συνόλῳ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀποδοχὴ τῶν παρὰ τῶν ἀρ-

μοδίων 'Υπουργείων. Είναι αὐταπόδεικτον ὅτι, εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν, ἡμεῖς οἱ Τεχνικοὶ ἔχομεν ἐπιφορτισθῆ με πολὺ περισσότερα βάρη, ἀπὸ τὰ βάρη ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ πρωτοβουλία διὰ νὰ μὴ δημιουργῇ ζητήματα πρὸς ζημίαν τοῦ συνόλου, πρέπει νὰ ἐντοπίζεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποδείξεων ἡμῶν κατὰ προέχοντα λόγον.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐδέχθη εἰς ἀπὸ κοινοῦ σύσκεψιν ἐκπροσώπους τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀνέργων πρὸς ἀνταλλαγὴν γνώμων ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐζήτησε δὲ ὅπως τοῦ ὑποβληθῇ συγκεκριμένον σχέδιον, τὸ ὁποῖον νὰ περιέχῃ τὰς ἀπόψεις τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἔλθῃ πραγματικῶς ἀρῶν ἐἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ἥτις βασιζεται διὰ σήμερον τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀπὸ μακροῦ χορηγηθεῖσων ἀδειῶν ποτοποιοῦ καὶ σαπωνοποιοῦ.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ὄν πεπεισμένον, ὅτι ἡ προσπάθεια τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Πατρίδος μας, ἥτις θὰ ἐπιτευχθῇ κυρίως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διδασμάτων τῆς τεχνικῆς, δὲν θὰ ἀποδώσῃ τὸ μέγιστον ἂν καὶ ἔφ' ὅσον ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὅπερ θὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν δὲν ἐνυπάρχωσιν ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ ἐκλεκτοὶ τὸ ποῖον ἐκπρόσωποι τοῦ τεχνικοῦ κόσμου, ἤχθῃ εἰς τὴν ἀποστολὴν σχετικοῦ περιεχομένου ἐγγράφου πρὸς ἅπαντα τὰ πολιτικὰ κόμματα.

Διὰ νεωτέρων ἐνεργειῶν τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπανήλθεν ἐπὶ προηγουμένων διαβημάτων του παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ Ἑσωτερικῶν καὶ Ἀσφαλείας καὶ τὰς συναφεῖς ὑπηρεσίας. Δυστυχῶς παρὰ τὸς κατὰ καιροὺς ὑποσχέσεις δὲν ἐρρυθμίσθη τὸ ζήτημα μέχρι σήμερον.

Τὸ Δ. Συμβούλιον συμφώνως πρὸς τὰ ἐνώπιον ἡμῶν ἀπὸ τῆς προηγουμένης Γεν. Συνελεύσεως ἐκτεθέντα καὶ πρὸς πλήρη αὐτοῦ ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν ἐπιδιώξεων τῶν διαφόρων κλάδων τῶν συναδέλφων προέβη εἰς τὴν συγκρότησιν ἐπιτροπῶν 1) ἐπὶ τῶν Δημοσιοῦπαλληλικῶν ζητημάτων, 2) τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, 3) τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας. Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου τῶν καὶ ἤρχισαν νὰ ὑποβάλωσι σχετικὰ ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ἑνώσεως καὶ θὰ ἀποδώσωσι κυρίως ὅταν διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος δημιουργηθῶσι αἱ δυνατότητες ἐπιτυχίας τῶν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον καταβαλλομένων προσπαθειῶν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς συμμετασχόντας τῶν ἐπιτροπῶν συναδέλφους.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ Ἑνωσις τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν πρέπει νὰ ἔχῃ βαρύνουσαν γνώμην ὡς πρὸς τὸ βιομηχανικὸν

πρόγραμμα τῆς χώρας καὶ τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ συναφῆ, ἤχθῃ εἰς τὴν συγκρότησιν ἐπιτροπῆς ἥτις θὰ ἀπετέλῃ τὸν πυρῆνα τῆς ἀναληφθησομένης προσπάθειας. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς καίτοι δὲν ἐπετεύχθη ἀπαρτία, ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ὑπεστηρίχθη δὲ ἡ ἂποψις ὅτι μόνον μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν ποιᾶς τινὸς οἰκονομικῆς τάξεως πραγμάτων, ὅχι μόνον εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰς διεθνεῖς ἡμῶν οἰκονομικὰς σχέσεις, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τεθῶσιν βάσεις σοβαρᾶς ἐργασίας ἐπὶ τούτου.* Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη ὅπως ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ κληθῇ ἡ Ἑπιτροπὴ πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἡ δὲ τὸ Δ. Συμβούλιον νομίζει ὅτι διαμορφούνται ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ παράγοντες οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιτρέψωσι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου τῆς.

Εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ συνελθόν ἐπ' ἐσχάτων συνέδριον Χημικῶν τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων σκοπὸν εἶχε τὴν ὁργάνωσιν παγκοσμίου ἐκπροσωπήσεως τῶν χημικῶν, ἡ ἡμετέρα Ἑνωσις ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Γ. Κουμούλου εὐγενῶς πρὸς τοῦτο προσφερθέντος, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως ἐθεώρησε ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν σχετιζομένην πρὸς τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Πατρίδα ὅχι μόνον ἡμῶν τῶν ζώντων ἔτι, ἀλλὰ κυρίως τὴν Πατρίδα ἐκείνων οἵτινες διὰ τῆς ζωῆς τῶν, διὰ τοῦ τιμίου τῶν αἱμάτων, ἀπὸ αἰώνων, διὰ τῆς Πίνδου μέχρι καὶ τῆς σήμερον παρέσχον εἰς τὸν Κόσμον σύμπαντα δειγμάτων ἀφθάρτου ἀνωτερότητος ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐκ τούτου ἐνισχύθη τὸ ἔργον τῆς Ἑπιτροπῆς Ἑθνικῶν ἐπιδιώξεων, διὰ δύο δὲ μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου παρεσχέθη συνδρομὴ πρὸς τὴν ὁργανωτικὴν ἐπιτροπὴν Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐγνώριζε, ὅτε κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἐτιμήθη διὰ τῆς ψήφου σας, ὅτι αἱ κρατοῦσαι συνθήκαι ἦσαν τοιαῦται ὥστε νὰ προδικάζουν μετὰ πάσης σαφηνείας τὸ δυσχερὲς τοῦ ἔργου τοῦ ἐφ' ὅσον ὁ κυριώτερος παράγων, ὁ δυνάμενος νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰς ἐνεργείας του, ἦτοι ἡ ἀποκατάστασις πολιτικῆς ὁμαλότητος διὰ τῆς ἀναδείξεως λαοπροβλήτου Κυβερνήσεως, θὰ ἐβράδυνε διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ δυνάμενον νὰ καθορισθῇ. Εἶχεν ὅμως τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ αὐταπόδεικτος αὕτη ἀνάγκη θὰ κατηύθυνε τὰς προσπάθειας ὧν καὶ ὅτι ἐκ τούτου τὸ δυνατόν ταχέως θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ πραγματικὴ ἀπολύτρωσις τῆς Πατρίδος μας.

Τὸ Δ. Συμβούλιον πιστεῖον ἀκραδάντως ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀπαθλίωσις καὶ αἱ ἐκ τούτης συνέπειαι ἔπρεπε νὰ τύχωσι ἀμέσου ἀντιμετω-

πίσεως πρὸς ἀποτροπὴν τῶν πάσης φύσεως κινδύνων οἵτινες ἐπαπειλοῦσι τὴν Πατρίδα μας καὶ ἔχον τὴν πεποιθῆσιν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσι ἀντιρρήσεις διὰ τὴν καταβολὴν προσπαθειῶν πρὸς ταχυτέραν ἀποκατάστασιν πολιτικῆς ὁμαλότητος ἐν τῇ χώρᾳ, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδεμία εὐγενὴς ὑπὲρ τοῦ συνόλου προσπάθεια εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδώσῃ, ἐπελήφθη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν προεδρείων ἄλλων ἐπιστημονικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καταλλήλων ἐνεργειῶν.

Λυπεῖται ἤδη διότι τινὲς τῶν συναδέλφων ἐξέλαβον τὰς ἐνεργείας τοῦ αὐτὰς ὡς ἀντικειμένους πρὸς τὰ καθήκοντά του, μέχρι σημείου, ὥστε νὰ θεωρήσουν ἐπιβεβλημένον δι' ἐγγράφου ὑπομνήματός των νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὰ καθήκοντά του ὡς Δ. Συμβουλίου κατακρίνοντας ἅμα τοῦτο διὰ τοῦ αὐτοῦ, ὑπ' ἀριθ. 22)31-1-46 ἐγγράφου των.

Τὸ Δ. Συμβούλιον καίτοι λυπεῖται διὰ τὰ ὡς ἀνωτέρω, ἔχει ὅμως διάφορον γνώμην, εἶναι δὲ πεπεισμένον ὅτι τὴν γνώμην του ταύτην ἐνστερνίζεται τὸ Σῶμα τῶν Χημικῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ συντριπτικὴν πλειοψηφίαν πρὸς τοὺς διαφωνοῦντας ἐν αὐτῷ ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Εἶναι πεπεισμένον ὅτι πᾶσαι αἱ πράξεις του οὐδεμίαν σχέσηιν ἔχουσι πρὸς πολιτικὰς ἢ πολιτικὰς ἐνεργείας ἐν τῇ ὀρθολογικῇ καὶ οὐσιαστικῇ ἐκδηλώσει των, ἐκτὸς ἐάν θεωροῦνται ὡς τοιαῦται πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι αἱ ὁποῖαι τελνοῦσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῆς καταστάσεως ἐν τῇ χώρᾳ. Πιστεύει διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ὅτι αἱ ἐνέργειαι του ἔχουσιν ὡς περιεχόμενον τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνόλου καὶ μόνον καὶ ὅτι εἶναι σύμφωνοι τόσο πρὸς τὰ αὐταπόδεικτα καὶ ἐξόφθαλμα συμφέροντα τῆς Πατρίδος ὅσον καὶ πρὸς τὴν ψῆφον ἡμῶν, τῶν πα-

ρόντων σήμερον, καὶ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος συναδέλφων οἵτινες ἔταξαν ἡμᾶς φρουροὺς τῶν ἐπὶ μέρους συμφερόντων τῶν ἐν τῇ πρωταρχικῇ ἐννοίᾳ τῆς καταβολῆς κάθε δυνατῆς προσπάθειάς διὰ τὸ σύνολον, δηλαδὴ τὴν Πατρίδα. Ἐκ τούτου τὸ Δ. Συμβούλιον φρονεῖ ἀδιστακτικῶς ὅτι δὲν παρέβη τὸν ὁργανισμόν. Τὸ Δ.Σ. οὕτω σκεπτόμενον κατὰ πλειοψηφίαν καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω τροπῆς τῆς τραγικῆς ἄλλως τε οἰκονομικῆς καταστάσεως συνέβαλλεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν συνενώσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας ἐφ' ὅσον κατεδείχθη ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὁργανώσεων ὅτι ἡ μόνη ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ δυνατὴ συμβολὴ πρὸς ἀποτροπὴν τῶν πάσης φύσεως κινδύνων ἦτο ἡ συνένωσις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων τὸ Δ. Συμβούλιον θέλει νὰ πιστεύῃ ὅτι διὰ τὴν προσπάθειάν του ταύτην ἥτις ἤχθη εἰς αἷσιον πέρας μόνον ἄξιον συγχαρητηρίων εἶναι καὶ οὐχὶ μομφῆς, συγχαρητηρίων τὰ ὁποῖα ἐν προκειμένῳ εἶναι πεπεισμένον ὅτι ὑμεῖς τόσο ὡς ἄτομα ὅσον καὶ ὡς ἐκπρόσωποι τῆς κοινωνίας θὰ τοῦ ἀναγνωρίσητε καὶ τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὅτι ἀνήκουσιν καθ' ὅλοκληρίαν εἰς ὑμᾶς τοὺς ἀναδείξαντας τοῦτο. Ἦδη ὅτε δὲν εἶναι μακράν ἡ ἡμέρα τῆς ἀποκαταστάσεως ὁμαλότητος ἐν τῇ χώρᾳ θέλει νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἐνισχυόμενον παρ' ὑμῶν θὰ ἀντιμετωπίσῃ μετ' ἐπιτυχίας τὰ πολλὰ ἐκκρεμῇ ζητήματα καὶ θὰ κατορθώσῃ τὴν τάξιν ἡμῶν ἀπὸ τάξιν ἀφανῶν ἐργατῶν τῆς καλλιτέρας αὔριον νὰ τὴν καταστήσῃ τάξιν πανθομολογουμένως πρωτεργατῶν καὶ φωτοδοτῶν πρὸς ἀνασυγκρότησιν τῆς τόσο ταλαιπωρηθείσης Πατρίδος μας.

Πρακτικά Γ. Συνελεύσεως τῆς Ε.Ε.Χ. τῆς 5 Αὐγούστου 1945

Ἡ Συνέλευσις εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ.

Ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἀκολουθῶς ἐκλέγεται Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως. Πρόεδρος ἐκλέγεται ὁ κ. Λεωνίδας Ζέρβας, καὶ Γραμματεῖς οἱ κ.κ. Ἀντ. Λαγουδάκης καὶ Φουσαῖρος. Πρὸ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ὁ κ. Βάρβογλης λαμβάνων τὸν λόγον, χαιρετίζει τὴν Συνέλευσιν ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ζητεῖ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ὡς Παραρτήματος τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ προτείνει ὅπως τὸ Βον Πανελλήνιον Χημικῶν Συνεδριον γίνῃ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ὁ κ. Λ. Ζέρβας εὐχαριστεῖ τὸν κ. Γ. Βάρβογλην.

Ἀκολουθῶς ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ὁ κ. Γ. Ἀθανασόπουλος ἀναγιγνώσκει τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἥτις ἐνημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν Χημ. Χρονικῶν.

Ἀναγιγνώσκεται ἡ ἐκθεσις τῆς Δ.Ε. Χημικῶν Χρονικῶν, ἥτις ἐνημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν Χημ. Χρονικῶν.

Διεξάγεται ἀκολουθῶς συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω. Ὁ κ. Γεωργαλάκης ἀναφερόμενος εἰς τὰ λεχθέντα λέγει ὅτι δέον νὰ λάβωσι ταῦτα καὶ μορφήν ἔργων. Ἐρωτᾷ ἐάν, ἐκτὸς τῆς συμμετοχῆς χημικῶν ὅπου ἀναφέρονται ὅτι συμμετέχουσι, ἐγένοντο ἐνέργειαι συμμετοχῆς τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ εἰς τὰς διαφόρους Ἐπιτροπὰς τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ, ἀναφερόμενος συγκεκριμένως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κατεργασίας τῶν ἐλαιοσπόρων.

Ὁ κ. Νεῦρος ἀπαντῶν λέγει ὅτι ἐλήφθη πρόνοια διὰ τὴν συμμετοχὴν χημικῶν ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως.

Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας ἀναφέρει ὅτι ἡ Ε.Ε.Χ. ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. Ἐφοδιασμοῦ καὶ ὑπέβαλλε κατάλογον μελῶν τῆς πρὸς ἐκλογὴν, ἀναφέρει δὲ καὶ διαφόρους Ἐπιτροπὰς εἰς ἃς συμμετέχουσι χημικοὶ ὑποδειχθέντες ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Χ.

Ὁ κ. Ν. Καρνῆς συμφωνεῖ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργαλάκη λεχθέντα, ἔχει ὅμως τὴν γνώμην ὅπως οἱ συμμετέχοντες εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς ταύτας χημικοί, διατυπώνουσι οὐχὶ μόνον τὴν προσωπικὴν τῶν

γνώμην, αλλά τὰ συμπεράσματα τῆς συζητήσεως τῶν εἰδικῶν χημικῶν καλουμένων προηγουμένως πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως πρὸς συζήτησιν ἐπὶ ἐκάστου ζητήματος.

Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας εὐρίσκει ὀρθὴν τὴν γνώμην, πλὴν ὅμως λέγει ἐλλείπει ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο ὕλικός χρόνος καθ' ὅσον συνήθως ἡ εἰδοποίησις λαμβάνεται τὴν προτεραίαν τῆς συζητήσεως, πάντως ὅμως λέγει θὰ γίνῃ σχετικὴ ἐπὶ τοῦτου ἐνέργεια.

Ὁ κ. Νεῦρος ἐκθέτει εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἐλαίου καὶ γενικώτερον τὰ ἀφορῶντα τὴν κατεργασίαν τῶν ἐλαιοσπόρων ὡς καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν παραγωγὴν καὶ ἔλεγχον τοῦ ζύθου, πάγου κ.λπ.

Ὁ κ. Πανόπουλος συμπληρώνων τὰ περὶ τοῦ ἐλαίου λεχθέντα προτείνει τὴν ἔκδοσιν ψηφίσματος διαμαρτυρίας διὰ τὴν παρατηρουμένην ἑλλειψιν τοῦ ἐλαίου (χειροκροτήματα).

Ἀκολουθῶς ζητεῖται ὅπως ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος τῶν εἰδικῶν χημικῶν τῶν ὁρισθέντων ὅπως συμμετέχουσιν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς.

Ὁ κ. Πρόεδρος (Λ. Ζέρβας) προτείνει ὅπως ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Πανοπούλου γίνωσι συγκεκριμέναι προτάσεις καὶ ὑποδειχθοῦν τὰ ληφθησόμενα μέτρα ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐνδεδειγμένη λύσις.

Ὁ κ. Παπουτσάνης λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἐλαίου εἶναι ἐσωτερικόν καὶ ἐκθέτει τὴν ἀφορμὴν τῆς δημιουργίας τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἐλαίου, ἔχει δὲ τὴν γνώμην ὅτι ἐάν δὲν ρυθμισθῇ τοῦτο ριζικῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δὲν θὰ αὐτῇ ἡ παρουσιαζομένη ἑλλειψὶς τοῦ ἐλαίου.

Ὁ κ. Γ. Τερμετζῆς ζητεῖ νὰ χορηγοῦνται πρῶται ὅλαι εἰς τοὺς βιοτέχνιας χημικοὺς, ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ βιοτεχνία, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν χορηγῶσιν εἰς τοὺς πιστώσεων ἀναλόγων πρὸς τὰς χορηγουμένας εἰς τὰς βιομηχανίας. Ἐπίσης ζητεῖ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ε.Ε.Χ. διὰ τὴν μείωσιν τῆς καταβαλλομένης ἐκτάκτου εἰσφοράς δι' ὀρισμένους κλάδους χημικῆς βιοτεχνίας.

Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας ἐπὶ τῆς προτάσεως Τερμετζῆ, λέγει ὅπως ὑποβλήθωσιν ἐγγράφως συγκεκριμένα αἰτήματα ἐκτιθεμένων καὶ τῶν ἐπὶ τούτων ἀπόψεων τῶν βιοτεχνῶν χημικῶν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐλαίου προτείνει ὅπως ἀνατεθῇ τοῦτο εἰς τὸ Δ. Σ. ὅπερ θὰ καλέσῃ τοὺς εἰδικούς νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ὑποβάλλῃ τὰ συμπεράσματα καὶ τὰς ἀπόψεις τοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ Συνέλευσις ἀποδέχεται.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Γ. Γραμματέως κ. Γ. Ἀθανασοπούλου ὁ κατάλογος τῶν εἰδικῶν χημικῶν οἵτινες ἔχουσι προταθῇ νὰ συμμετέχουν εἰς ἐπιτροπὰς.

Οἱ κ. κ. Καρνῆς καὶ Γεωργαλάκης ζητοῦν ὅπως συμμετέχουν καὶ οἱ χημικοὶ τῶν βιομηχανιῶν καὶ μὴ ἐξαιροῦνται οὗτοι.

Ὁ κ. Δόσιος συμφωνεῖ ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου (χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Ἀ. Σαραντίτης προτείνει ὅπως τὸ Δ. Σ. καλέσῃ κατὰ κλάδους τοὺς εἰδικούς ἐργαζομένους ἢ μὴ συναδέλφους ἵνα μελετήσουν τὰ ζητήματα καὶ ἐκλέξουν ἐξ αὐτῶν τοὺς ἀντιπροσώπους χημικοὺς οἵτινες θὰ συμμετέχουσιν εἰς ἐπιτροπὰς.

Ὁ κ. Μετζελόπουλος: Προτείνει ὅπως αἱ γνώμαι τῶν Ἐπιτροπῶν (τῆς προτάσεως Σαραντίτη) υἱοθετῶνται ἢ ἀπορρίπτονται ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. ὅπερ ἀκολουθῶς θὰ εἰσηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Α. Δημητρίου ἐπεξηγεῖ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείας τοῦ Δ. Σ. αἵτινες δέον νὰ πεῖθουν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τῆς ἀμεροληψίας καὶ ἀντικειμενικότητος τῶν παρὰ ταῖς ἐπιτροπαῖς ἀντιπροσώπων (χειροκροτήματα).

Μετὰ σχετικὴν διαλογικὴν συζήτησιν ὁ κ. Ἀν.

Κώνστας λέγει ὅτι τὸ Δ. Σ. ἤκουσε τὰς γνώμας ταύτας τῶν συναδέλφων καὶ ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐνεργήσῃ σχετικῶς.

Ὁ κ. Γ. Βασιλόπουλος οὐκ εἰς περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν χημικῶν ὡς ἀξιοματικῶν εἰς τὸν στρατόν, ὡς γίνεται τοῦτο διὰ τοῦς φαρμακοποιούς.

Ὁ κ. Δημητρίου ἐκθέτει τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείας τοῦ Δ. Σ.

Ὁ κ. Σ. Ἀρβανίτης ζητεῖ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ προστασίας ἐπαγγέλματος χημικῶν καὶ τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦτου.

Ὁ κ. Γ. Ἀθανασόπουλος ἀπαντᾷ σχετικῶς.

Ὁ κ. Ε. Σκυλακάκης λέγει ὅτι εἰς τὸ κυκλοφορῶσαν τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν δὲν περιλαμβάνεται ἐπαγγελματικὸν δελτίον.

Ὁ κ. Λ. Ζέρβας διαβεβαίει ὅτι θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ἐπαγγελματικὸν δελτίον, τὸ παρατηρηθὲν δὲ ὀφείλεται προφανῶς εἰς ἑλλειψιν ὕλης.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Πρόεδρος ἀναφερόμενος ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Βάρβογλη ὅπως τὸ Βον Πανελ. Συνέδριον γίνῃ ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰσηγεῖται ὅπως ὁ χρόνος τῆς συγκλήσεώς του μὴ ὁρισθῇ ἐνωρίτερον τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1946 καὶ ἐρωτᾷ σχετικῶς τὴν Συνέλευσιν.

Ἡ Συνέλευσις κατόπιν διεξαχθείσης εὐρυτάτης συζητήσεως ἀποφασίζει ὅπως τὸ Βον Πανελλήνιον Χημικῶν Συνέδριον γίνῃ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁρισθῇ δὲ χρόνος συγκλήσεώς του τοῦλάχιστον ὁ Σεπτέμβριος τοῦ 1946.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Ἰ. Δημητριάδης ὑποβάλλει ἐνστάσιν ὡς πρὸς τὴν ὕφισταμένην ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀναφέρεται εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς.

Κατόπιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Ἀναστ. Κώνστα δοθεισῶν ἐξηγήσεων, ὁ κ. Δημητριάδης ἀποσύρει τὴν ἐνστάσιν του.

Ὁ κ. Ἰ. Δημητριάδης ἀναφερόμενος ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ θέματος τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, λέγει ὅτι αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Δ. Συμβουλίου δέον νὰ εἶναι: 1) Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ε.Ε.Χ., 2) Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας καὶ ἡ ἐπιβολὴ κυρώσεων τῶν μὴ συμμορφουμένων βιομηχανῶν. 3) Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ε.Ε.Χ. εἰς τὰ Συμβούλια Ἀνώτατον Ὑγειονομικόν καὶ Ἀνώτατον Χημικόν, καὶ 4) Ἡ ἐξέυρεσις στέγης διὰ τὴν Ἐνωσιν Χημικῶν.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Ἀναστ. Κώνστας ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ζητήματος τῶν χημικῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς Χημικῆς Ἑταιρείας.

Ὁ κ. Ἰ. Καρρᾶς ἀναφέρει τὰς ἐνεργείας τοῦ πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης.

Ὁ κ. Ἰ. Μηλιώτης λέγει ὅτι ὕφισταται ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἀμερικῆς, Ἑλληνικὴ Λέσχη ἥτις κατὰ τὰς πληροφορίας του προτίθεται νὰ παραχωρήσῃ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα καὶ προτείνει ὅπως γίνῃ σχετικὴ ἐνέργεια.

Ὁ κ. Ἰ. Κατράκης προτείνει ὅπως γίνῃ διαμαρτυρία πρὸς τὰ διάφορα ξένα Ἐπιστημονικὰ Ἰδρύματα, περὶ τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων τῶν στρατῶν Κατοχῆς καταστροφῶν τῶν ἐργαστηρίων τῶν ἐπιστημονικῶν μαρτύρων, ἵνα οὕτω ἐπιτευχθῇ ἡ ἐνίσχυσίς καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐργαστηρίων, εἴτε δι' ἀποζημιώσεων εἴτε δι' ἄλλου τρόπου ὅπως τὸ Δ. Σ. ἤθελε νοῦση καλλίτερον.

Ὁ κ. Καρνῆς ζητεῖ διευκρινήσεις ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Δ. Σ. σχετικῶς μὲ τὸν διακανονισμὸν τοῦ μισθολογίου τῶν χημικῶν. Ἐπακολουθεῖ εὐρεῖα συζητήσις καθ' ἣν ὁ κ. Γ. Ἀθανασόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ε.Ε.Χ., μεταξὺ ἄλλων ἀναγινώσκει καὶ τὰ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας καὶ λοιπὰς ἀρχὰς ἀπευθυνθέντα ἔγγραφα.

Εἶτα ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τίθεται ὑπ' ὄψει τῆς Συνελεύσεως, τὸ παρὰ 20 μελῶν τῆς Ἐνώσεως ὑποβληθὲν

πρός τὸ Δ.Σ. ὑπόμνημα, ἐν ᾧ θίγονται διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὸν κλάδον τῶν χημικῶν. ('Αριθμὸς πρωτοκόλλου Ε.Ε.Χ. 190)31 7/1945)

Ὁ κ. Δ. Μίχας ἀναγινώσκει τὴν πρότασιν.

Μετά διεξαχθείσαν εὐρυτάτην συζήτησιν, ὁ κ. Γ. Δημητριάδης ὑποβάλλει τὴν κάτωθι πρότασιν.

«Ἡ Συνέλευσις ἀκούσασα τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως ψηφίσματος καὶ διαπιστώσασα ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων ζητημάτων ἐπαρκῶς ἀνεπύχθησαν τόσον εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ. ὅσον καὶ κατὰ τὴν διαλογικὴν συζήτησιν, ἀποτελοῦν δὲ γενικὸν κατευθυντήριον πρόγραμμα τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε.Ε.Χ. προκρίνει, ἀντὶ τῆς κατ' ἄρθρον συζητήσεως καὶ ψηφίσεως, ἐν τῷ συνόλῳ τὴν παραπομπὴν πρὸς τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ὅπερ Δ. Συμβούλιον μελετῶν, συμπληροῦν ἢ τροποποιεῖν θὰ φέρῃ τοῦτο ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ὅπου δεῖ». Ἡ ἀνωτέρω πρότασις γίνεται δι' ἀνατάσεως δεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ Δ. Ε. ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ 10ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1946

Ἡ Δ. Ε. τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, προσεπάθησε πᾶσι δυνάμει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν τακτικὴν καὶ ἔγκαιρον ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ.

Κατὰ πρῶτον ἐφρόντισε τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ τευχους Ἰανουαρίου Δεκεμβρίου 1944 τοῦ ὁποίου τὴν ὕλην εἶχεν ἐγκρίνει ἡ προηγουμένη Δ. Ε. Τὸ τεῦχος αὐτὸ ἐκυκλοφόρησεν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1945. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1945 ἐκυκλοφόρησεν τὸ πρῶτον ἐξαμηνιαῖον τεῦχος τοῦ 1945 Ἡ Δ. Ε. ἐπεθύμει νὰ ἐκδόσῃ διὰ τὸ 1945 ἄλλα δύο τριμηνιαῖα τεύχη, ἀλλὰ δυστυχῶς τόσον οἱ οἰκονομικοὶ τῆς πόροι ὅσον, καὶ κυρίως αὐτό, αἱ ἀλεπάλληλοι ἀπεργαίαι τῶν τυπογραφείων καθυστέρησαν τὴν ἔκδοσιν καὶ οὕτω μόλις τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1946 ἐκυκλοφόρησεν τὸ δεύτερον τεῦχος τοῦ 1945, ἐξαμηνιαῖον καὶ αὐτό.

Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ περιοδικοῦ, ἡ ἔλθεισις ἐπαρκὺς ξένης σχετικῆς βιβλιογραφίας, μέσων ἐρεῦνης κτλ. μᾶς ἐμποδίζει νὰ εἴμεθα αὐστηρότεροι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων μελετῶν καὶ ἄρθρων. Εἰς τοὺς αὐτοὺς λόγους ὀφείλεται καὶ τὸ περιορισμένον τῆς δημοσιεύσεως περιλήψεων ἐκ τοῦ ξένου ἐπιστημονικοῦ τύπου.

Παραλλήλως μὲ τὴν συμβολὴν τῶν μελῶν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ περιοδικοῦ καὶ τῶν διαφόρων δωρεῶν συναδέλφων, ἡ Δ. Ε. προσεπάθησεν ν' αὐξήσῃ τοὺς πόρους τῆς καὶ διὰ διαφημίσεων, οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων ἑταιρειῶν, κτλ. Λόγω ὅμως τῶν ἐπικρατουσῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν μόνον μικροὺς καρποὺς ἀπέφερεν ἡ προσπάθεια αὕτη. Θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἡ Δ. Ε. ἐάν καὶ εἰς τὸ πεδίον αὐτὸ ἤθελεν ὑποστηριχθῇ ὑπὸ τῶν συναδέλφων.

Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ συνθήκαι θὰ ἐπιτρέψουν κατὰ τὸ 1946 τὴν κατὰ τρίμηνον πλέον ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ πρὸς τοῦτο ζητοῦμεν ὅχι μόνον τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν τῶν μελῶν τῆς ἑνώσεως ἀλλὰ καὶ τὴν βοήθειαν αὐτῶν διὰ τῆς ἀποστολῆς τῆς πρὸς δημοσίευσιν καταλλήλου ὕλης.

Διαλέξεις ἐπὶ ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν θεμάτων

Εἰς τὸ μεγάλον ἀμφιθέατρον τοῦ Χημεῖου τοῦ Πανεπιστημίου συνεχίζονται αἱ κατὰ Τετάρτην, ἐπὶ ἐπιστημονικῶν θεμάτων χημείας καὶ φυσικῆς καὶ ἐπὶ τεχνικῶν θεμάτων, διαλέξεις.

Αἱ διαλέξεις αὗται εἰς τὸ ἔξῃς θὰ γίνωνται εἰς τὰς 7 μ. μ.

Τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον ὁμίλησαν: Τὴν 6 Φεβρ. ὁ γεωφυσικὸς-μεταλλειολόγος κ. Κ. Ζάχος με θέμα «Γεωφυσικαὶ μέθοδοι ἐρεῦνης τοῦ ὑπεδάφους».

Τὴν 13 Φεβρ. ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Κ. Ζέγγελης με θέμα «Ἡ βιομηχανικὴ παρασκευὴ τῆς σόδας δι' ἠλεκτρολύσεως».

Τὴν 20 Φεβρ. ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Ἀσκητόπουλος με θέμα «Τὰ ἱσότοπα ἐν τῇ χημικῇ ἐρευνῇ».

Τὴν 27 Φεβρ. ὁ ὑφηγητὴς κ. Π. Σαντορίνης με θέμα «Ἡλεκτρομαγνητικὰ μικροκύματα».

Τὴν 6 Μαρτ. ὁ μηχανικὸς κ. Μ. Φανίρης με θέμα «Σύγχρονα τηλεγραφικὰ μηχανήματα».

Τὴν 13 Μαρτ. ὁ χημικὸς κ. Κ. Παναγόπουλος με θέμα «Τὰ ἱσότοπα εἰς τὴν βιοχημικὴν ἐρευναν».

Τὴν 20 Μαρτ. ὁ ἐντεταλμ. ὑφηγητὴς κ. Θ. Κουγιουντζέλης με θέμα «Τὰ σωματὰ καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ πυρῆος».

Τὴν 27 Μαρτ. ὁ Διπλ. μηχαν. κ. Ν. Χριστοφίδης με θέμα «Περὶ τῆς ἐπαγωγικῆς συσκευῆς ἐπιταχύνσεως ἠλεκτρονίων».

Τὴν 3 Ἀπριλίου δὲν ἐγένετο διάλεξις λόγῳ τῶν ἐκλογῶν.

Τὴν 10 Ἀπριλίου θὰ ὁμιλήσῃ ὁ χημικὸς κ. Γ. Σκόλος με θέμα «Ἀνόργανος ποιοτικὴ μικρο-ἀνάλυσις».

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ λαμβάνουν τὰς προσκλήσεις τῶν διαλέξεων θὰ πρέπει νὰ ἀποτανθοῦν εἰς τὸ Ἐργαστήριον Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Σκέψεις καὶ γνῶμαι

Τὸ Δ. Σ. τῆς ἑνώσεως κατέβαλεν ἐπιμόνουσ προσπάθειας ἵνα ἐπὶ τῇ ἀναπροσαρμογῇ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἐπιτευχθῇ ἡ διαφοροποίησις τῆς ἀμοιβῆς τῶν παρὰ ταῖς βιομηχανίας ἐργαζομένων χημικῶν, ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἐργατικοῦ καὶ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ. Ἐν ὅσῳ ἡ κατάσταση τὸ ἐπέβαλεν ὁ χημικὸς κόσμος ἐδέχθη τὴν ἀνωτέραν βᾶσιν, τὴν ἱσοπέδωσιν ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἀμοιβὴ αὕτη ἐδίδετο καὶ ἐκρίνετο ὡς ἡ μόνη δυνατὴ διὰ τὰς περιστάσεις παροχῇ, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν στοιχειωδῶν μέσων τῆς ἐπιβιώσεως καὶ τὸ ἐδέχθησαν αὐτὸ οἱ χημικοὶ ἂν καὶ εἰς πολλὰς περιστάσεις τὸ ἐπίπεδον τῆς στοιχειώδους αὐτῆς ἀμοιβῆς εὐρίσκετο εἰς στάθμην κατωτέραν τῶν ἀπολαυδῶν ὀρισμένων ἐκ τῶν ὀφισταμένων τῶν.

Ἡ λήψον ὅμως ὅτι ἡ ἀπαράδεκτος αὕτη ἀνωμαλία θὰ ἐξειλήφετο μὲ τὴν ἐπάνοδον εἰς κάποιαν ἀρχὴν ἔστω ὁμαλοῦ οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἡ ἐλπίς ὅμως αὕτη φαίνεται διαψευδομένη ἀπὸ τὰ πράγματα.

Ἡ κατὰ τρόπον πρωτοφανῇ καὶ ἀκατανόητον καθήρσις τῆς ἀρχῆς, τὸ νὰ ἀπολαμβάνουν οἱ χειρωνακτικῶς ἐργαζόμενοι ἀνώτερα τῶν ἐργατῶν τοῦ πνεύματος καὶ τῶν παρεχόντων καὶ μικτὴν ἀκόμη ἐργασίαν—διότι ὁ χημικὸς καὶ χειρωνακτικῶς εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐργάζεται—φαίνεται ὅτι τείνει νὰ ἀποτελέσῃ μόνιμον καθεστῶς.

Αὐτὰ τοῦλάχιστον τὰ θλιβερὰ συμπεράσματα συνάγονται ἀπὸ τὰ ἐξαγγελθέντα νέα μισθολόγια καὶ ἀπὸ τὴν τύχην τὴν ὁποίαν εἶχον, παρὰ τὰς ἀρχικὰς ρητάς ὑποσχέσεις, τὰ διαβήματα τόσον τῆς ἑνώσεώς μας ὅσον καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ληξάν. Ἡ «ἑνωσις Χημικῶν» ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετ' ἄλλων συγγενῶν ὀργανισμῶν, πρέπει νὰ συνεχίσῃ ἀνεκδότως τὰς προσπάθειάς της διὰ τὴν ἀνατροπὴν μιᾶς καταστάσεως ἥτις μειώνει ἠθικῶς καὶ ἐξαθλιώνει οἰκονομικῶς μιᾶν τάξιν ἐπιστημόνων, ἥτις παρέλκει ἐντελῶς ν' ἀναφέρωμεν, ποίας εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀνοικοδομήσεως προσφέρει ὑπηρεσίας.

Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τὸ πράξῃ.

Α. Η. Π.